

angbatasngdiyos.org

Apendise 8b: Ang mga Handog na Alay — Bakit Hindi Na Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon

Ang pahinang ito ay bahagi ng isang serye na tumatalakay sa mga kautusan ng Diyos na maaari lamang sundin noong naroon pa ang Templo sa Jerusalem.

- [Apendise 8a: Ang mga Kautusan ng Diyos na Nangangailangan ng Templo](#)
- [Apendise 8b: Ang mga Handog na Alay — Bakit Hindi Na Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon](#) (Ang pahinang ito).
- [Apendise 8c: Ang mga Pista sa Biblia — Bakit Wala ni Isa ang Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon](#)
- [Apendise 8d: Ang mga Kautusan sa Paglilinis — Bakit Hindi Maaaring Isagawa Nang Walang Templo](#)
- [Apendise 8e: Mga Ikapu at mga Unang Bunga — Bakit Hindi Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon](#)
- [Apendise 8f: Ang Serbisyo ng Komunyon — Ang Huling Hapunan ni Jesus ay ang Paskuwa](#)
- [Apendise 8g: Ang mga Kautusan ng Nazareo at ng mga Panata — Bakit Hindi Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon](#)
- [Apendise 8h: Bahagya at Simbolikong Pagsunod na Kaugnay ng Templo](#)
- [Apendise 8i: Ang Krus at ang Templo](#)

Ano Talaga ang Iniuutos ng Kautusan

Sa lahat ng mga kautusang ibinigay sa Israel, walang inilarawan nang mas detalyado kaysa sa mga handog na alay. Tinukoy ng Diyos ang bawat bagay: ang uri ng hayop, ang edad, ang kalagayan, ang paghawak sa dugo, ang kinalalagyan ng dambana, ang papel ng mga saserdote, at maging ang mga kasuotang suot nila sa paglilingkod. Bawat handog — mga handog na sinusunog, mga handog para sa kasalanan, mga handog para sa pagkakasala, mga handog ng pakikisama, at ang mga

pang-araw-araw na handog — ay sumunod sa isang banal na huwaran na hindi nag-iwan ng puwang para sa personal na pagkamalikhain o alternatibong pagpapakahulugan. “Gagawin ito ng saserdote... narito ang dambana... dito ilalagay ang dugo...” Ang Kautusan ng Diyos ay isang sistema ng eksaktong pagsunod, hindi mga mungkahing maaaring baguhin.

Ang isang handog ay hindi kailanman simpleng “pagpatay ng hayop para sa Diyos.” Ito ay isang banal na gawain na isinasagawa lamang sa looban ng Templo (Leviticus 17:3-5; Deuteronomy 12:5-6; 12:11-14), tanging ng mga itinalagang saserdote mula sa lahi ni Aaron (Exodus 28:1; 29:9; Leviticus 1:5; Numbers 18:7), at sa ilalim lamang ng mga kalagayan ng ritwal na kalinisan (Leviticus 7:19-21; 22:2-6). Hindi pinipili ng sumasamba ang lugar. Hindi rin niya pinipili kung sino ang mamumuno. Hindi rin siya ang magpapasya kung paano hahawakan ang dugo o kung saan ito ilalagay. Ang buong sistema ay disenyo ng Diyos, at ang pagsunod ay nangangahulugang igalang ang bawat detalye ng disenyong iyon (Exodus 25:40; 26:30; Leviticus 10:1-3; Deuteronomy 12:32).

Paano Sinunod ng Israel ang mga Kautusang Ito Noon

Noong nakatayo pa ang Templo, sinunod ng Israel ang mga kautusang ito nang eksakto ayon sa iniutos. Ang mga salinlahi nina Moises, Josue, Samuel, Solomon, Hezekias, Josias, Ezra, at Nehemias ay lumalapit sa Diyos sa pamamagitan ng mga handog na Siya mismo ang nagtatag. Walang pumalit sa dambana. Walang nag-imbento ng bagong ritwal. Walang naghandog sa kanilang mga tahanan o sa mga lokal na pagtitipon. Maging ang mga hari — sa kabila ng kanilang kapangyarihan — ay ipinagbawal na gumapang ng mga tungkuling nakalaan lamang sa mga saserdote.

Paulit-ulit na ipinakikita ng Kasulatan na tuwing sinusubukan ng Israel na baguhin ang sistemang ito — sa pamamagitan ng pag-aalay sa mga lugar na hindi pinahintulutan o sa pagpapahintulot sa mga hindi saserdote na gumapang ng mga banal na tungkulin — tinanggihan ng Diyos ang kanilang pagsamba at madalas ay nagdala ng kaparusahan (1 Samuel 13:8-14; 2 Chronicles 26:16-21). Ang katapatan ay nangangahulugang gawin nang eksakto ang sinabi ng Diyos, sa lugar na Kanyang pinili, sa pamamagitan ng mga lingkod na Kanyang itinalaga.

Bakit Hindi Na Maaaring Sundin ang mga Kautusang Ito Ngayon

Matapos ang pagkawasak ng Templo noong taong 70 A.D. sa kamay ng mga Romano, ang buong sistemang sakripisyal ay naging imposibleng isagawa. Hindi dahil inalis ito ng Diyos, kundi dahil ang istrukturang ibinigay ng Diyos na kinakailangan upang sundin ang mga kautusang ito ay wala na. Wala nang Templo, wala nang dambana, wala nang Banal na Kabanal-banalan, wala nang itinalagang pagkasaserdote, wala nang naitatag na sistema ng kalinisan, at wala nang awtorisadong lugar sa lupa kung saan maaaring iharap sa Diyos ang dugo ng handog.

Kung wala ang mga elementong ito, walang tinatawag na “ginagawa namin ang aming makakaya” o “sinusunod ang diwa ng kautusan.” Ang pagsunod ay nangangailangan ng mga kundisyong itinatag ng Diyos. Kapag nawala ang mga kundisyong iyon, nagiging imposible ang pagsunod — hindi dahil tumatanggi tayong sumunod, kundi dahil ang Diyos mismo ang nag-alis ng mga kasangkapang kinakailangan upang maisagawa ang mga tiyak na kautusang ito.

Ang Ipinropesiya ni Daniel Tungkol sa Pagkatigil ng mga Handog

Mismong ang Kasulatan ang nagpauna na ang mga handog ay titigil — hindi dahil inalis ng Diyos ang mga ito, kundi dahil wawasakin ang Templo. Isinulat ni Daniel na “ang handog at ang alay ay titigil” (Daniel 9:27), ngunit ipinaliwanag niya ang sanhi: ang lungsod at ang santuwaryo ay wawasakin ng mga puwersang kaaway (Daniel 9:26). Sa Daniel 12:11, muli niyang sinabi na ang pang-araw-araw na handog ay “aalisin,” isang pariralang naglalarawan ng marahas na pag-aalis at pagkawasak, hindi ng pagkansela ng kautusan. Walang anuman kay Daniel ang nagpapahiwatig na binago ng Diyos ang Kanyang mga utos. Tumigil ang mga handog dahil ang Templo ay ginawang tiwangwang, eksakto ayon sa sinabi ng propeta. Pinatutunayan nito na ang Kautusan mismo ay nananatiling buo; tanging ang lugar na pinili ng Diyos para sa pagsunod ang inalis.

Ang Kamalian ng Simboliko o Inimbentong mga Handog

Maraming grupong Mesyaniko ang nagsisikap na muling likhain ang ilang bahagi ng sistemang sakripisyal sa paraang simboliko. Nagsasagawa sila ng mga hapunang Paskuwa at tinatawag itong “ang handog.” Nagsusunog sila ng insenso sa mga pagtitipon. Muling isinasadula ang mga ritwal, iwinawagayway ang mga alay, at nagpapanggap na “iginagalang ang Torah” sa pamamagitan ng mga pagtatanghal. Ang iba naman ay lumilikha ng mga katuruang gaya ng “propetikong mga handog,” “espirituwal na mga handog,” o “mga pagsasanay para sa hinaharap na Templo.” Ang mga gawaing ito ay tila relihiyoso, ngunit hindi ito pagsunod — ito ay mga imbensiyon.

Hindi kailanman humiling ang Diyos ng mga simbolikong handog. Hindi Niya kailanman tinanggap ang mga pamalit na likha ng imahinasyon ng tao. At hindi Siya naluluwalhati kapag sinusubukan ng mga tao na gawin sa labas ng Templo ang iniutos Niyang gawin lamang sa loob nito. Ang paggaya sa mga utos na ito nang wala ang Templo ay hindi katapatan; ito ay pagwawalang-bahala sa mismong eksaktong paraan na ginamit ng Diyos nang Kanyang itatag ang mga ito.

Ang mga Handog ay Naghihintay sa Templong Tanging ang Diyos ang Makapagbabalik

Ang sistemang sakripisyal ay hindi naglaho, hindi inalis, at hindi pinalitan ng mga simbolikong gawain o espirituwal na metaporang imbento ng tao. Walang anuman sa Kautusan, sa mga Propeta, o sa mga salita ni Jesus ang nagsasabing ang mga utos tungkol sa mga handog ay nagwakas na.

Pinagtibay ni Jesus ang walang hanggang bisa ng bawat bahagi ng Kautusan, na sinasabing kahit ang pinakamaliit na titik ay hindi mawawala hangga't hindi lumilipas ang langit at ang lupa (Matthew 5:17-18). Narito pa ang langit at ang lupa. Samakatuwid, nananatili ang mga kautusan.

Sa buong Lumang Tipan, paulit-ulit na ipinangako ng Diyos na ang Kanyang tipan sa pagkasaserdote ni Aaron ay “walang hanggan” (Exodus 29:9; Numbers 25:13). Tinatawag ng Kautusan ang mga tuntunin ng mga handog na “isang tuntuning magpakailanman sa inyong mga salinlahi” (hal., Leviticus 16:34; 23:14; 23:21; 23:31; 23:41). Wala ni isang propeta ang nag-anunsiyo ng katapusan ng mga kautusang ito. Sa halip, nagsasalita ang mga propeta tungkol sa hinaharap kung saan pararangalan ng mga bansa ang Diyos ng Israel at ang Kanyang bahay ay magiging “bahay-dalanginan para sa lahat ng mga bansa” (Isaiah 56:7), ang parehong talatang sinipi ni Jesus upang ipagtanggol ang kabanalan ng Templo (Mark 11:17). Hindi sinipi ni Jesus ang talatang ito upang ipahiwatig ang wakas ng Templo, kundi upang kondenahin ang mga sumisira rito.

Dahil hindi kailanman inalis ng Kautusan ang mga handog na ito, at dahil hindi rin inalis ni Jesus ang mga ito, at dahil hindi itinuro ng mga Propeta ang kanilang pagkansela, ang tanging konklusyon na pinahihintulutan ng Kasulatan ay ito: ang mga kautusang ito ay nananatiling bahagi ng walang hanggang Kautusan ng Diyos, at hindi lamang sila masusunod ngayon dahil ang mga elementong hinihingi mismo ng Diyos — ang Templo, ang pagkasaserdote, ang dambana, at ang sistema ng kalinisan — ay hindi magagamit.

Hanggang sa ibalik ng Diyos ang Kanyang mismong inalis, ang tamang saloobin ay pagpapakumbaba — hindi panggagaya. Hindi natin sinusubukang muling likhain ang Kanyang isinantabi. Hindi natin inililipat ang dambana, binabago ang lugar, inaangkop ang ritwal, o lumilikha ng mga simbolikong bersyon. Kinikilala natin ang Kautusan, iginagalang ang kasakdalan nito, at tumatangging magdagdag o magbawas sa iniutos ng Diyos (Deuteronomy 4:2). Anumang mas mababa rito ay bahagyang pagsunod, at ang bahagyang pagsunod ay pagsuway.